

Publicerad 2013-08-21 15:26 av Nina.H

Varför

en sällsynt fin fågel
spred ut sina vingar
och flög hastigt iväg,
bort från denna jord

ty, ingen visste var
ej heller varför
han lämnade oss,
utan att viska ett ord

till himlen bortom

han fann sig till ro,

tomt är nu rummet

som förr var hans bo

jag står vid stenen

med rosor och ljus,

stilla är stunden,

bara vindarnas sus

i min tanke, varför,

i tysthetens nu

blev aldrig fågeln,

sina blott tjugosju?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nina.H med Poeter.se id #43659 innehar upphovsrätten